

WPISUJE UCZEŃ

KOD UCZNI

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Baza arkuszy

Baza arkuszy z poprzednich edycji
Próbnego Egzaminu Gimnazjalisty
znajduje się TUTAJ

OGÓLNOPOLSKI PRÓBNY EGZAMIN GIMNAZJALNY Z OPERONEM CZEŚĆ HUMANISTYCZNA

JĘZYK POLSKI

Instrukcja dla ucznia

1. Sprawdź, czy zestaw egzaminacyjny zawiera 10 stron (zadania 1.–22.). Ewentualny brak stron lub inne usterki zgłoś nauczycielowi.
2. Wpisz swój kod oraz PESEL w wyznaczonych miejscach: na tej stronie, w karcie rozwiązań i w karcie odpowiedzi.
3. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania.
4. Rozwiązania zadań zapisuj długopisem lub piórem z czarnym tuszem/atramentem. Nie używaj korektora.
5. Rozwiązania zadań, w których musisz sam sformułować odpowiedzi, zapisz czytelnie i starannie w karcie rozwiązań zadań otwartych. Pomyłki przekreślaj.
6. W arkuszu znajdują się różne typy zadań. Rozwiązania zadań 1.–16. oraz 18.–21. zaznacz na karcie odpowiedzi w następujący sposób:
 - wybierz jedną z podanych odpowiedzi i zamaluj kratkę z odpowiadającą jej literą, np. gdy wybierzesz odpowiedź A:

☒	B	C	D
-------------------------------------	---	---	---

- wybierz właściwą odpowiedź i zamaluj kratkę z odpowiednimi literami, np. gdy wybierasz odpowiedź FP:

PP	PF	☒	FF
----	----	-------------------------------------	----

- do informacji oznaczonych właściwą literą dobierz informacje oznaczone liczbą lub literą i zamaluj odpowiednią kratkę, np. gdy wybierasz literę B i liczbę 1:

A1	A2	☒	B2
----	----	-------------------------------------	----

7. Staraj się nie popełnić błędów przy zaznaczaniu odpowiedzi, ale jeśli się pomylisz, błędne zaznaczenie otocz kółkiem i zaznacz inną odpowiedź, np.:

☒	B	C	☒
-------------------------------------	---	---	-------------------------------------

8. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą sprawdzane i oceniane.

Powodzenia!

**GRUDZIEŃ
2018**

**Czas pracy:
90 minut**

**Liczba punktów
do uzyskania: 32**

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 1.–7.

Jakub Bazyli Motrenko
Odwaga w imię społeczeństwa

O odwadze cywilnej wiemy z pewnością tyle, co o innych cnotach¹ – dobrze ją posiadać. Nie należy jednak do katalogu cech, o które szczególnie zabiegamy w życiu indywidualnym i społecznym, jak sprawiedliwość, uczciwość, praworządność czy obywatelska aktywność. [...] Dotyczy ona zazwyczaj osób i sytuacji szczególnych: opozycjonistów walczących z politycznymi reżimami, osób silnie przekonanych do swoich racji i broniących ich mimo powszechnej dezaprobaty, intelektualistów omijających utarte ścieżki myśli. Akty odwagi cywilnej są szczytne, ich warunkiem [...] jest bycie w mniejszości, przeciwstawianie się dominującym poglądom i postawom. Łatwo pomylić taką odwagę z brakiem realizmu, ekstrawagancją, przesadną aktywnością czy uporczywym trwaniem w błędzie. [...]

Odwaga na polu bitwy to zdolność działania mimo strachu w sytuacjach, gdy grozi niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia czy wolności. [...] Cnota ta jest konieczna, aby przezwyciężyć strach, a przynajmniej odsunąć go na tyle, aby nie stanowił przeszkody w działaniu. [...]

Intuicyjnie pragniemy, aby odwadze cywilnej towarzyszyły inne cnoty: autonomia moralna (osoba, która lubi zwracać na siebie uwagę, która jest „głupio uparta”, która nie rozumie konsekwencji swoich czynów – zostaje ze zbioru osób odważnych wykluczona), integralność (niekiedy można głosić kontrowersyjne poglądy w imię partykularnych interesów, a nie dóbr), wytrwałość (ktoś, kto wystąpił z kontrowersyjną kwestią, ale ustępuje, gdy pojawia się silna presja, nie będzie uznany za odważnego) czy rozwaga (fanatyk nie jest odważny). Arystoteles² podkreśla, że akty odwagi muszą być wykonywane przez wzgląd na to, co dobre [...].

[Odwaga] jest to cecha sprawdzana nie raz, lecz raz po raz. Poszczególne działania są jedynie jej manifestacją. W tym sensie dużo mniej zależy od przypadku i szczęścia, niż gdy chodzi o odwagę militarną. Ktoś może zdobyć order na polu bitwy za jednorazowy odważny akt i nikt nie będzie pytał, czy on sam jest naprawdę odważny, czy też raz odważnie postąpił. Rozróżnienie na akty i dyspozycje ma dużo większy sens w wypadku odwagi cywilnej, ponieważ kojarzymy tę cechę z osobami niezłomnymi, które nieprzerwanie świadczą na rzecz wyznawanych wartości. Należy być osobą odważną, aby postępować zgodnie z kanonami odwagi cywilnej.

Arystoteles wskazywał, że cnota leży zawsze między dwoma skrajnościami. Ten, kto posiada cnotę, ten reaguje adekwatnie do zaistniałej sytuacji, kto jest jej pozbawiony – wykazuje w postawie nadmiar lub deficyt jakiejś cechy. W wypadku odwagi cywilnej deficytem byłyby konformizm³, bierność i strach przed wyrażeniem swoich opinii i obrony rozpoznanego dobra. Nadmiarem – nie tyle brawura, jak w wypadku zwykłej odwagi, ile nadużycie środków. Głównym narzędziem obdarzonego tym rodzajem odwagi jest słowo. Gdy ktoś zamiast racji zacznie posługiwać [się] perswazją, groźbą, kłamstwem czy przemocą, nawet w imię dobrej sprawy, to nie powiemy, że wykazuje się odwagą cywilną.

Jakub Bazyli Motrenko, *Odwaga w imię społeczeństwa*, „Stan Rzeczy” 2(9), s. 9–11.

¹ Cnota – zespół cech pozytywnych.

² Arystoteles – filozof starożytnej Grecji.

³ Konformizm – bezkrytyczne akceptowanie obowiązujących norm, wartości, poglądów.

Zadanie 1. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

1.1.	Autor tekstu <i>Odwaga w imię społeczeństwa</i> dowodzi, że odwaga cechuje każdego człowieka.	P	F
1.2.	Zgodnie z tekstem Jakuba Bazylego Motrenki odwaga i odwaga cywilna znaczą to samo.	P	F

Zadanie 2. (0–1)

Dokończ poniższe zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Odwagę cywilną posiada osoba, która

- A. nie rezygnuje ze swoich przekonań nawet w sytuacji zagrożenia.
- B. nie bierze pod uwagę konsekwencji swoich działań.
- C. nie toleruje osób o poglądach odmiennych od swoich.
- D. kieruje się dobrem własnym, a nie dobrem ogółu.

Zadanie 3. (0–1)

Uzupełnij zdanie. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród A lub B oraz C lub D.

Osoba niezłomna odznacza się A/B, której warunkiem jest C/D.

- A. odwagą
- B. odwagą cywilną
- C. powtarzalność aktów odwagi
- D. jednostkowość aktów odwagi

Zadanie 4. (0–1)

Na które pytanie można znaleźć odpowiedź w akapicie 5.? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Jak negatywne emocje wpływają na odwagę cywilną?
- B. W jakich sytuacjach człowiek może sprawdzić, czy posiada odwagę cywilną?
- C. W jaki sposób etyka słowa wiąże się z odwagą cywilną?
- D. Czy ekstremalne sytuacje wpływają na odwagę cywilną?

Zadanie 5. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

5.1.	Według tekstu Jakuba Bazylego Motrenki Arystoteles jako pierwszy opisał pojęcie odwagi cywilnej.	P	F
5.2.	Przemyślenia Arystotelesa opisane w tekście Jakuba Bazylego Motrenki dotyczą natury ludzkiej.	P	F

Zadanie 6. (0–1)

Dokończ poniższe zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Podkreślony wyraz w wypowiedzeniu Poszczególne działania są jedynie jej manifestacją pełni funkcję

- A. podmiotu.
- B. przydawki.
- C. dopełnienia.
- D. okolicznika.

Zadanie 7. (0–1)

W którym słowniku sprawdzisz znaczenie wyrazów *partykularny, konformizm*? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. w słowniku antonimów
- B. w słowniku ortograficznym
- C. w słowniku frazeologicznym
- D. w słowniku wyrazów obcych

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 8.–12.

Adam Zagajewski

Miasto, w którym chciałbym zamieszkać

To miasto jest ciche o zmierzchu,
gdy blade gwiazdy budzą się z omdlenia,
i głośne w południe głosami
ambitnych filozofów i kupców,
którzy przywieźli ze wschodu aksamit.
Płoną w nim ognie rozmów,
ale nie stosy.
Stare kościoły, omszałe kamienie
dawnej modlitwy, są w nim jak balast
i jak rakietą kosmiczną.
To jest miasto sprawiedliwe,
gdzie nie karzą obcych,
miasto szybkiej pamięci
i powolnego zapomnienia,
tolerujące poetów, wybaczące prorokom
brak poczucia humoru.
To miasto zostało zbudowane
według preludium Chopina,
wzięło z nich tylko smutek i radość.
Niewielkie wzgórza otaczają je
szerokim pierścieniem; rosną tam
polne jesiony i smukła topola,
sędzia pośród narodu drzew.
Wartka rzeka, płynąca przez śródmieście,
szepcze w dzień i w nocy
niezrozumiałe pozdrowienia
od źródeł, od gór, od błękitu.

Adam Zagajewski, *Miasto, w którym chciałbym zamieszkać* [w:] tegoż, *Wiersze wybrane*, Wydawnictwo a5, Kraków 1998.

Zadanie 8. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

8.1.	Obraz miasta z wiersza Adama Zagajewskiego jest projekcją marzeń człowieka.	P	F
8.2.	Miasto ukazane przez Adama Zagajewskiego zostało wyidealizowane, daje poczucie szczęścia mieszkańcom.	P	F

Zadanie 9. (0–1)

Które sformułowanie nie charakteryzuje postaci mówiącej w wierszu? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

A. dystansuje się wobec świata
B. ceni i kocha sztukę

C. szanuje wartości
D. jest idealistą

Zadanie 10. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

10.1.	Mieszkańcami miasta z wiersza Adama Zagajewskiego są ludzie prowadzący aktywne życie.	P	F
10.2.	Miasto z wiersza Adama Zagajewskiego zamieszkują tylko ludzie dobrze wykształceni.	P	F

Zadanie 11. (0–1)

Uzupełnij zdanie. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród A lub B oraz C lub D.

Sposób mówienia o mieście i jego mieszkańcach cechuje A/B, dzięki czemu wiersz zyskuje C/D charakter.

A. łączenie czasu przyszłego (tytuł), teraźniejszego i przeszłego (opis miasta)

C. uniwersalny

B. występowanie neologizmów w opisie

D. podniosły

Zadanie 12. (0–1)

W tabeli podano przykłady występujących w wierszu środków poetyckich. Zaznacz T (tak) lub N (nie) w zależności od tego, czy poprawnie określono ich role w utworze.

Środek poetycki i przykład	Rola w utworze		
przenośnia: <i>omszale kamienie dawnej modlitwy</i>	porównuje dwa zjawiska	T	N
epitet: <i>blade gwiazdy</i>	uwypatnia cechę przedmiotu	T	N

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 13.–17.

Ursula K. Le Guin
Czarnoksiężnik z Archipelagu

W nocy poprzedzającej jego przeprowadzkę do Wieży odwiedził go w jego izbie człowiek ubrany w brązowy płaszcz podróżny i trzymający dębową laskę okutą żelazem. Ged podniósł się na widok laski czarnoksiężnika.

– Krogulcze...

Na dźwięk głosu Ged podniósł oczy: to Vetch stał przed nim, krępy i kwadratowy jak zawsze; jego ciemna, szczerą twarz stała się starsza, ale uśmiech nie zmienił się. [...]

– Myślałem, że nie przyjdiesz do mnie, Vetch – powiedział.

Nie miał zamiaru robić mu wymówek, ale Vetch odparł:

– Nie mogłem. Mistrz Ziół zabronił mi; a od zimy przebywałem z nim zamknięty w Gaju. Nie byłem wolny, póki nie zdobyłem swojej laski. Posłuchaj: gdy też będziesz wolny, przyjedź na Wschodnie Rubieże. Będę na ciebie czekał. [...]

– Wolny... – mruknął Ged i wzruszył odrobinę ramionami, próbując się uśmiechnąć.

Vetch patrzył na niego, nie całkiem tak jak zwykle: z nie mniejszą miłością, ale zapewne z większą czarnoksiężką wiedzą. Powiedział miękko:

– Nie pozostaniesz na zawsze na Roke.

– Cóż... miałem nadzieję, że będę mógł pójść na naukę do Mistrza w Wieży, aby zostać jednym z tych, którzy szukają w księgach i gwiazdach zgubionych imion [...].

– Zapewne – powiedział Vetch. – Nie jestem jasnovidzem, ale widzę przed tobą nie komnaty i księgi, lecz dalekie morza, ognie smoków, wieże miast i wszystko to, co widzi sokół, gdy leci wysoko i daleko.

[...] Ged zwrócił twarz w bok i rzekł, zająkując się: – Ale opowiedz mi, dokąd ty się udasz, co ty będziesz robił.

– Pojadę do domu odwiedzić braci i siostrę, o której ci nieraz mówiłem. Zostawiłem ją jako małe dziecko, a wkrótce będzie obchodziła swoje święto Nadania Imienia [...]! Och, zostałbym dłużej i pogadał z tobą, ale nie mogę, mój statek wyrusza w rejs dziś wieczorem i przyplływ już się zaczął. Krogulcze, jeśli kiedykolwiek twoja droga powiedzie na wschód, odwiedź mnie. A jeśli będziesz mnie kiedykolwiek potrzebował, sprowadź mnie, wezwij mnie moim imieniem: Estarriol.

Na te słowa Ged podniósł swoją pokrytą bliznami twarz; ich spojrzenia spotkały się.

– Estarriol – powiedział – mam na imię Ged.

Potem w milczeniu pożegnali się ze sobą; Vetch odwrócił się i zszedł do kamiennej sieni, po czym opuścił Roke.

Ged stał przez chwilę bez ruchu, jak ktoś, kto dowiedział się wielkich nowin i musi rozszerzyć swą duszę, aby je przyjąć. Wspaniałym darem było to, co ofiarował mu Vetch: znajomość jego prawdziwego imienia.

Prawdziwego imienia mężczyzny nie zna nikt oprócz niego samego i tego, kto mu je nadał. Mężczyzna może się w ostateczności zdecydować, aby zdradzić je swemu bratu, żonie czy przyjacielowi, jednakże nawet ci nieliczni nie użyją nigdy owego imienia tam, gdzie może je usłyszeć ktoś trzeci. W obecności innych ludzi będą, tak jak inni, nazywać mężczyznę jego imieniem użytkowym, jego przydomkiem – takim imieniem, jak Krogulec, Vetch, co oznacza „wyka”, albo Ogion, co oznacza „szyszka jodłowa”. Jeśli zaś prości ludzie ukrywają swoje prawdziwe imię przed wszystkimi oprócz tych paru, których kochają i którym ufają bezgranicznie, tym bardziej muszą tak czynić ludzie zajmujący się czarnoksięstwem – bardziej niebezpieczni i bardziej narażeni na niebezpieczeństwo. Kto zna imię człowieka, ten ma w swojej mocy jego życie. I właśnie Gedowi, który utracił wiarę w siebie, Vetch ofiarował ten dar, na który stać tylko przyjaciela – dowód niezachwianego, nie dającego się zachwiać zaufania.

Zadanie 13. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

13.1.	Głównym tematem fragmentu <i>Czarnoksiężnika z Archipelagu</i> jest zaufanie.	P	F
13.2.	Przytoczony fragment <i>Czarnoksiężnika z Archipelagu</i> dowodzi, że najważniejszą wartością w życiu człowieka jest odpowiedzialność.	P	F

Zadanie 14. (0–1)

Która cecha charakteryzuje Vetcha? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. cierpliwość
- B. małomówność
- C. życzliwość
- D. próżność

Zadanie 15. (0–1)

Uzupełnij zdanie. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród A lub B oraz C lub D.

Czarnoksiężnik z Archipelagu to utwór, który należy do literatury A/B, o czym świadczą C/D.

- A. fantasy
- B. fantastycznonaukowej
- C. umiejętności magiczne bohaterów
- D. wynalazki techniczne w służbie bohaterów

Zadanie 16. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

16.1.	Sformułowania: [święto] <i>Nadania Imienia, Wieża, Mistrz Ziół, Wschodnie Rubieże</i> piszemy wielką literą, ponieważ są to nazwy pospolite.	P	F
16.2.	Pisownia wyrażenia <i>nie całkiem</i> wynika z zasady, że partykułę <i>nie</i> piszemy rozdzielnie przed przysłówkami niepochozącymi od przymiotników.	P	F

Zadanie 17. (0–2)

Czy warto czytać literaturę fantasy? Uzasadnij odpowiedź, podając dwa argumenty. Nie cytuj sformułowań z arkusza.

ZAPISZ ROZWIĄZANIE W KARCIE ROZWIĄZAŃ ZADAŃ OTWARTYCH!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 18.–21.

Mirosław Bańko *Dlaczego wow?*

Wykrzyknik wymieniony w tytule zadomowił się w polszczyźnie na początku ostatniej dekady XX wieku. [...]

Wśród tzw. słowników ogólnych bodaj tylko *Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny* pod red. Haliny Zgólkowej w tomie 46. z 2004 r. uwzględnił *wow* i opatrzył je definicją: „wyrażenie zachwytu, zadowolenia, aprobaty, entuzjazmu, podziwu”. [...] Prawdopodobnie pierwszym słownikiem polskim, w którym nie tylko zanotowano, ale i zdefiniowano *wow*, jest *Słownik slangu młodzieżowego* Macieja Czeszewskiego, wydany w 2001 r., później rozszerzony i powtórnie wydany jako *Słownik polszczyzny potocznej*. Za tym drugim wydaniem przytaczamy definicję i przykład użycia: „wyraz entuzjazmu, radości, zdziwienia lub zaskoczenia: *Wow! Ale fajnie!*”. [...]

Definicje wykrzyknika *wow* [...] pozwalają uznać, że słowo to jest wykładnikiem ekspresji i że wyraża następujące postawy lub emocje: aprobata, entuzjazm, podziw, radość, zachwyt, zadowolenie, zaskoczenie, zdziwienie. [...]

Grupując razem określenia synonimiczne, możemy przyjąć, że na znaczenie *wow* składają się dwa komponenty: 1. aprobata, entuzjazm, podziw, radość, zachwyt, zadowolenie, 2. zaskoczenie, zdziwienie. Granica między nimi nie jest wyraźna (np. podziw ma wiele wspólnego ze zdziwieniem, nie tylko etymologicznie), należy jednak uznać, że oba są konieczne i wspólnie tworzą jedno znaczenie słowa. [...]

Ocenę normatywną¹ wyrazów obcego pochodzenia wyznaczają dwa bieguny – z jednej strony moda i snobizm, z drugiej potrzeby języka. [...]

Szkoda, że te ostatnie są często redukowane do funkcji komunikatywnej. Za potrzebne mamy skłonność uważać tylko takie wyrazy, które są nazwami nowych zjawisk lub przedmiotów [...]. Pomijamy przy tym zarówno psychologiczny, jak i społeczny kontekst funkcjonowania języka, zjawisko mody traktując z założenia jako szkodliwe, a jej źródła upatrując w bezmyślnym naśladowaniu języka osób uważanych za godne naśladowania. W ten sposób moda i snobizm w ocenie zapożyczeń przestają być kategoriami obiektywnymi, lecz służą piętnowaniu wyrazów. Uwagi te można odnieść do interesującego nas słowa. Po pierwsze, *wow* jest wyrazem modnym, szczególnie wśród osób młodego pokolenia, i jak wiele wyrazów tego rodzaju oprócz funkcji komunikatywnej pełni dwie inne istotne funkcje językowe – identyfikującą i integrującą. Jest znakiem pokoleniowej wspólnoty i czynnikiem zespalającym pokoleniowe i grupowe więzi.

Po drugie, *wow* jest środkiem ekspresji, a takie, jak wiadomo, nie dają się zastąpić jakimkolwiek wyrazem synonimicznym, zwłaszcza zaś wyrazem, którego własności emotywnie² wyblakły wskutek długiego użycia i który kojarzy się z zupełnie innym czasem, np. z młodością rodziców. [...]

Po trzecie, *wow* funkcjonuje w języku potocznym, przede wszystkim mówionym (czaty internetowe nie są rzeczywistym wyjątkiem, gdyż pod wieloma względami przypominają język mówiony). W mowie oczywiście trudniej o kontrolę nad tekstem niż w piśmie, a w potocznym języku mówionym bardziej się liczy spontaniczność niż staranność. W tej sytuacji oczekiwanie, aby mówiący niezależnie od kontekstu szukali najlepszego synonimu dla *wow*, staje się tym bardziej nierealistyczne.

Po czwarte, *wow* jest słowem angielskim, a język angielski jest dziś „na topie”, podobnie jak kultura, którą symbolizuje. [...] Popularność języka angielskiego (nie zawsze idąca w parze z jego znajomością) jest taka, że zapożyczamy z niego nie tylko nazwy nowych realiów, ale i zwroty konwersacyjne, por. *OK, sorry, oops*. [...]

Moda na *wow* w końcu przeminie, a pewne cechy strukturalne tego słowa, które dziś wydają się jego zaletą, mogą z czasem okazać się wadą.

Mirosław Bańko, *Dlaczego „wow”?*, http://www2.polon.uw.edu.pl/banko/inne_publicacje.html (dostęp: 2.11.2018).

¹ Normatywny – ustalający obowiązujące normy; podlegający normom lub przez nie określony.

² Emotywny – emocjonalny, uczuciowy.

Zadanie 18. (0–1)

Które sformułowanie przedstawia główną myśl tekstu Mirosława Bańki? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Zmiany zachodzące we współczesnym języku polskim.
- B. Wpływ języka angielskiego na zasób słownictwa polszczyzny.
- C. Różnice między polszczyzną mówioną a pisaną.
- D. Sposoby wyrażania emocji we współczesnej polszczyźnie.

Zadanie 19. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Zaznacz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

19.1.	Mirosław Bańko negatywnie ocenia wprowadzenie wykrzyknika <i>wow</i> do języka polskiego.	P	F
19.2.	Wykrzyknik <i>wow</i> jest wykorzystywany przez młodzież w celu utożsamiania się z pokoleniem rodziców.	P	F

Zadanie 20. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Popularność słowa *wow* wynika przede wszystkim z

- A. oceny normatywnej stosowanej wobec wyrazów obcego pochodzenia.
- B. braku wyrazów synonimicznych.
- C. dominacji języka potocznego nad językiem oficjalnym.
- D. powszechności języka angielskiego.

Zadanie 21. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Wypowiedzenie *W mowie oczywiście trudniej o kontrolę nad tekstem niż w piśmie, a w potocznym języku mówionym bardziej się liczy spontaniczność niż staranność* to

- A. zdanie pojedyncze.
- B. równoważnik zdania.
- C. zdanie złożone podrzędnie.
- D. zdanie złożone współrzędnie.

Zadanie 22. (0–10)

Czy zgadzasz się ze stwierdzeniem, że nie słowa, ale spełnione obietnice budują zaufanie? Napisz rozprawkę, w której uzasadnisz swoje stanowisko. Argumenty zilustruj przykładami z literatury.

Pamiętaj, że twoja praca nie może być krótsza niż połowa wyznaczonego miejsca.

ZAPISZ ROZWIĄZANIE W KARCIE ROZWIĄZAŃ ZADAŃ OTWARTYCH!

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)

Dotted lines for writing.

KARTA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ OTWARTYCH
(do wyrwania przez ucznia)

WPISUJE UCZEŃ

KOD UCZNIKA

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ROZWIĄZANIA ZADAŃ

Zadanie 17. (0–2)

(zapisy na marginesie nie będą oceniane)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 22. (0–10)

Pamiętaj, że twoja praca nie może być krótsza niż połowa wyznaczonego miejsca.

(zapisy na marginesie nie będą oceniane)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

A series of 30 horizontal dotted lines for writing.

